DE PARTU NATURALI.

T H E S E S

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ;

Quas, Deo Juvante, & Præside D. Joanne Lebas, *Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, Collegii Scholarumque anteà Moderatore, nec-non tunc Regiæ præfecturæ Medicinæ à Consiliis; Academiæ Regiæ Chirurgiæ, Scientiarum Litterarumque Nanceii Socio, Nosocomii Charitatis Parisiensis à Chirurgicis Consiliis, artis obstetriciæ Professore publico, Librorum Censore Regio, &c. tueri conabitur* Leo-Saturninus Desormeaux, *Blæseus, Xenodochii generalis in Domo dictâ* la Salpétrière *olim Chirurgus, in almâ Universitate Parisiensi, Artium liberalium Magister.*

PARISIIS,

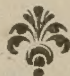
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Veneris 10ª mensis Novembris, A. S. H. 1775, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

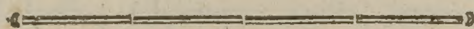
PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii Typographi, viâ Cithareâ.

M. DCC. LXXV.

D. O. M.

THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

De Partu naturali.

I

PARTIBUS generationi dicatis vir mulierque gaudent. Has ita diſpoſuit ſupremus rerum Artifex, ut in utroque ſexu aliæ appareant extùs, intùs autem aliæ recondantur. Quæ, juvante ſcalpello, ſubjiciuntur oculis, internarum, alteriùs ordinis, externarum nomine donaverunt anatomici.

I I.

PROPAGANDÆ ſoboli ſexus uterque idoneus, modò ſit omnibus numeris abſolutus. De organis dicere virilibus, in hoc-ce programmate, inutile cenſuimus. Sed, cùm ad conceptionem primò, dein ad infantis expulſionem, hæc aſſignaverit natura; fæminina explanabimus.

I I I.

PARTES genitales muliebres, in internas & externas diſtribuuntur. Quæ ſine ſectione, aut violentâ diductione conſpici poſſunt, externæ vocantur, pudendorumque nomine deſignantur.

Montem veneris, fiſſuram magnam, labia majora, nymphas aut labra minora, plexumque retiformem, clytoridem, meatum urinæ, foveam navicularem & perinæum, harum-ce ordo complectitur. Tandem, orificium vaginæ circà fiſſuræ magnæ medium, inter nymphas poſitum, cujus in ſuperiore parte latet urethra, reperire eſt.

I V.

PARTES genitales internæ plurimæ ſunt, inter quas, 1°. vagina, 2°. uterus ſive matrix, 3°. tubæ fallopianæ, 4°. ovaria, 5°. vaſa tùm ſanguifera cùm lymphatica nec-non nervoſa recenſentur.

Vagina, canalis eſt membranaceus, oblongus, & rugoſus, à vulvâ ad uterum extenſus.

Viſcus muſculoſum, membranaceum, ſpongioſum, nervoſum, vaſculoſum, figurâ triangulum pyrique compreſſi formam exhibens; interiùs cavum, inter inteſtinum rectum & veſicam urinariam in hypogaſtricâ regione ſitum; fœtui, novem ut plurimum menſibus, alendo formandoque dicatum, in fundum, corpus, & cervicem diviſum, Uterus dicitur.

Fundum uteri, ferè liberum, nullique corporis parti folidæ adhærentem credimus; unde fit, ut in gravidis faciliùs extendatur.

Sex ligamentis uterus, duobus fcilicet latis ad latus, totidemque pofterioribus fupernè (*a*), ambifque aliis teretibus collocatis, in fuâ fede firmatur.

Priora, & pofteriora à peritonæi duplicaturâ procedunt; rotunda à parte fuperiore uteri orta, tranfeunt per annulos mufculorum abdominis, & mox in pinguedine, ibidem, juxta inguina terminantur. Uteri corpus à fundo, à corpore collum quod ufque ad vaginam protenditur, originem ducunt.

Vafa deferentia quondam dicta, utroque juvante ligamento terete, cum utero tubâque fallopianâ, ligamenti lati beneficio, focietatem ineunt.

Canales ambo numero, ferè conici, tortuofi, tubæ propter figuram à fallopio dicti, utero continui, ad illiûs fundi dextram & finiftram partem affurgunt. Dein per cellularem ligamentorum latorum fubftantiam ferpentino quafi ductu progredientes, alterâ, & ampliori fuâ extremitate fimbriatâ, verfus ovaria diriguntur.

Corpora duo, lateribus uteri adhærentia, lævia & albicantia, ovariorum, aut, fecundùm veteres, teftium muliebrium nomine infigniuntur.

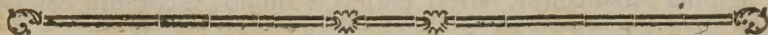
(*a*) Veteres Anatomici, ut refert D. PORTAL, *in Hift. Anat. Chir. tom. V. pag.* 411, ligamenta octo admittunt. Matrix, inquit HERM. veluti animal furibundum octo ligamentis alligatur quatuor fuperioribus & quatuor inferioribus.

GABRIEL DE ZERBIS, Veronenfis, etiam defcripfit hæc ligamenta verfus finem XV feculi : Colligatur primò matrix, inquit, fortibus ligamentis pofteriùs cum dorfo, in directo, feu ad partem renum fuperiorem & anteriorem; alligatur etiam offibus anchorum, deindè aliis mediis quæ fequuntur matricem, inteftino recto, quod, poft ipfam, eft retrò.

V.

PARTES internæ, generationi inservientes, in pelvi includuntur.

Tertia, & inferior, seu ultima trunci pars, ossibus binis speciatim tripartitis, dum adolescit fœmina, præcipuè constituitur. Hæc autem cartilagineâ ligamentosâque simphysi sic invicem & cum osse sacro, à quo perficitur, mediante Coccyge, connectuntur, ut pelvis speciemnon malè referant.

I.

PARTUS est exitus infantis ab utero; qui quidem optimè dividitur, in naturalem & contra naturam. Prior à naturâ, alter ab arte obtinetur. Hîc agitur de naturali.

I I.

NATURALIS partus aut celeriter aut lentè absolvitur. Quem perficiunt intra sex & triginta horas uteri contractiones, ille celer, facilis aut simplex; qui fit tardiùs hoc assignato tempore, lentus, difficilis, aut laboriosus nominatur. Causas, à quibus pendet difficilis, ad libitum interrogantis enumerabimus.

I I I.

PARTUS naturalis mechanicè perficitur, uteri nempè, diaphragmatis, musculorumque abdominalium contractione. Committi potest obstetrici in illo casu, si quidem natura sibi sufficit.

I V.

UT partus sit naturalis, aut simplex, requiritur 1°. ut infantis partes pelvis spatio qualicumque consentaneæ sint, ipse-

que ſitu idoneo fruatur in utero; 2°. ut pelvis & partium tùm internarum cùm externarum mollium fabrica, nullo vitio infantis exitui nocuo afficiantur.

V.

Ex his conditionibus una, modò ſit eſſentialis, ſi deficiat, partus erit laborioſus, imò difficillimus, pro defectu conditionis.

V I.

Partus ergo, naturæ congruus eſſe non poteſt, niſi pelvis, cæteræque partes ſuperiùs enumeratæ, diſponantur ita, ut uterus infantem citò foràs eliminet: & infantis volumen ſit ipſismet congruum.

V I I.

Inde nòn modò ſtructuram, mechanicam, & uſum partium conceptioni inſervientium, verùm etiam capitis diſpoſitionem Chirurgum probè callere oportet.

V I I I.

Cum infans vitâ gaudens, aptè ſitus in utero, novem circiter menſes adeptus eſt, modò volumen præſertim capitis nec ſolidioris haud ſit amplius quàm requiritur, & vertex ſe offerat ita ut occiput ſuperiùs, facies verò inferiùs (anguſtiis ſuperioribus, *le détroit ſupérieur*, gallicè dictis) hæreat, tunc illum egredi foràs ut plurimùm licèt: parturientis verò pelvis ad naturæ leges accommodari, & uteri orificium in vaginam rectè dirigi intereſt.

I X.

Porro dimenſiones pelvis ita eſſe ſtatuimus, ut anguſtiarum ſuperiorum diameter à pelvi ad os ſacrum quatuor pollicum & ſex linearum, tranſverſalis quinque pollicum, & utraque obliqua quinque pariter pollicum tribus quatuorve lineis ſint protenſæ.

X.

Mulier ſtaturæ mediocris, diſtantiam ab utrâque tuberoſitate iſchionis utriuſque, & ab oſſis ſacri junctione cum coccyge, quatuor pollices præbet. Indè tres lineæ dantur, quæ triangulum æquilateralem, cujus circumferentia eſt duodecim pollicum, ſuppeditant. (*Celeberrimus* Levret.)

X I.

Contractio fibrarum muſcularium uteri, infantem membranis aut ſacco incarceratum ſenſim ſine ſenſu pellit. Caput anguſtias ſuperiores ingreditur, dum obliquè ad dextram, aut ſiniſtram vertitur : at ſic procedit, ut in pelvis capacitatem minorem, & in excavationem, ipſius facies prolabatur. Tunc uteri contractionibus auctis, in ramos iſchionis pubisque pellitur occiput infantis, dum coccyx faciei ejus egreſſui obſtaculum præbet: ſed prout labor auget, cedit ipſe coccyx, & tunc facies à poſteriori ad anteriorem partem ſurgit.

X I I.

Chirurgus ad laborem uteri intentus, unam primò, dein alteram infantis ſcapulam arripit, & in maximam diametrum ſinûs inferioris, truncum dirigit : tunc parturientis operâ perfectâ, funiculi fit, ſecundùm artem, ſi ſit neceſſe, ligatura.

X I I I.

Dein placenta uterino eretiſmo foràs ejicitur, aut arte extrahitur.

X I V.

Plus minuſve ſanguis pro plethorâ fluit ; poſteà quies in lecto puerperii doloribus parato à Chirurgo , prout exigit rei natura, præſcribitur: tandem, mulier in lectum tranſlata, ſupinè collocatur.

FINIS.